

سرماهای زیانبخش به کشاورزی ایران در قالب معیارهای احتمالاتی مطالعه موردی: تهران

Gholamali Kamali, Ph.D

Probability of Damaging Colds in Iran Agriculture Case Study of Tehran

One of the basic research in agriculture is determining the place and the time of occurrence of the cold and freezing periods in each region. This will help farmers to protect their crops from such events. Recurrence intervals for temperature thresholds of each crop and forecasting the spacial and temporal changes of air temperature are the main points of such research. Data of the minimum temperature of Tehran station was analysed for a period of 47 years. Occurrence of Fall first freezing and Spring late freezing with different probability levels were studied. The results show that on average, the date for the occurrence of first freezing is November 30 with a variance of 51 days. The study showed that the spring freezing takes place during April 7 to April 13 and fall freezing occurs during December 17 to March 20 for 93 days.

خلاصه

یکی از بنیادی‌ترین تحقیقات آماری اقلیمی کشاورزی، شناخت چگونگی زمان و مکان وقوع سرما و یخندازان‌ها در هر ناحیه است که می‌تواند برنامه ریزان کشاورزی و کشاورزان را به منظور کاهش خسارات سرما راهنمایی و کمک کند. دوره‌های برگشت آستانه‌های حرارتی برای گیاهان زراعی مختلف و پیش‌بینی تحولات زمانی و مکانی دمای هوا در قالب معیارهای احتمالاتی **SID** اصلی‌ترین این مطالعات به حساب می‌آیند. براساس آمارهای دمای حداقل روزانه ۴۷ ساله ایستگاه هواشناسی تهران، تاریخ وقوع اولین سرما و یخندازان‌های پاییزه و

Archive of SID

آخرین سرما و یخبدان‌های بهاره با احتمالات مختلف مورد بررسی آماری قرار گرفت و مشخص شد که به طور متوسط تاریخ وقوع یخبدان در تهران ۳۰ نوامبر برابر با دهم آذر می‌باشد و دامنه تغییرات آن نیز ۵۱ روز است. این مطالعات مشخص نمود که در تهران محدوده تاریخ سرمایزدگی در پاییز از هشتم آذر تا ۲۱ آذر و در بهار از اول آوریل برابر با ۱۳ فروردین تا ۱۳ آوریل برابر با ۲۵ فروردین اتفاق می‌افتد که مجموعاً از آغاز تا پایان ۱۲۳ روز دوام می‌آورد. یخبدان‌های ملایم در تهران با همین احتمال از ۱۷ دسامبر برابر با ۲۷ آذر تا ۲۰ مارس برابر با اول فروردین مدت ۹۳ روز و یخبدان‌های متوسط ۷۳ روز و یخبدان شدید ۴۵ روز محدودیت ایجاد می‌نمایند که می‌تواند مورد توجه کاربران کشاورزی قرار گیرد.

مقدمه

دما به عنوان شاخصی از شدت گرما یکی از عناصر اساسی شناخت هواست. نظر به دریافت نامنظم انرژی خورشید توسط زمین، دمای هوا در سطح زمین دستخوش تغییرات بسیار است که به نوبه خود سبب تغییرات گسترده‌دیگری در سایر عناصر هواشناسی می‌شود. اصولاً تغییرات فصلی دما با افزایش فاصله از خط استوا، بیشتر می‌شود. در نزدیکی خط استوا در مناطق گرمسیری، ناحیه‌ای قرار دارد که دمای فصلی آن تقریباً ثابت است و به تدریج با تغییر موقعیت خورشید، تغییرات فصلی افزایش می‌یابد. البته تغییرات فصلی درجه حرارت تماماً زیر تأثیر موقعیت خورشید نیستند بلکه تا حدی توسط عوامل محلی نظیر ارتفاع، بادهای غالب، ابرها، رطوبت هوا و فاصله از دریا و پوشش طبیعی زمین کنترل می‌شوند و بدین ترتیب دما از مکانی به مکان دیگر متفاوت و تغییرپذیر می‌شود.

گیاهان می‌توانند فقط در محدوده حرارتی معین رشد نمایند و تحمل پذیری آن‌ها در مقابل دماهای بالا و پایین محدود است. برای هر گونه و رقم گیاهی، نه تنها درجه حرارت مطلوب وجود دارد، بلکه مراحل رشد و فعالیت‌های گوناگون گیاهان، دارای حرارت‌های ایده‌آل و همچنین محدوده حرارتی کشنده حداقل و حداکثر می‌باشند. کاهش دما از آستانه‌های حداقل گیاه همه ساله خسارات گسترده‌ای به کشاورزی کشور وارد می‌آورد. این خسارت ممکن است در سرماه‌های بالای صفر^۱ ولی مراحل حساس گیاه وارد شود و یا به علت وقوع یخبدان‌های

پاییزه و بهاره باشد. شناخت از چگونگی وقوع سرما و یخندها در هر ناحیه، یکی از بنیادی ترین تحقیقات اقلیمی کشاورزی است که می‌تواند برنامه‌ریزان کشاورزی و خود کشاورزان را به منظور کاهش خسارات سرما راهنمایی و کمک کند. دوره‌های برگشت آستانه‌های حرارتی برای گیاهان زراعی مختلف و پیش‌بینی تحولات زمانی و مکانی دمای هوا در قالب معیارهای احتمالاتی، از مهم‌ترین مواردی است که در بخش وقوع سرما و خسارات آن باستی مورد عمل قرار گیرد تا از این نتایج بتوان پتانسیل سرما و آسیب‌پذیری منطقه را درباره گیاهان زراعی مختلف محاسبه نمود.

اطلاع از چگونگی زمان وقوع سرماهای زیان‌آور پاییزه، کشاورزان را به لحاظ برداشت به موقع محصولاتی مانند چغندر قند، پنبه، صیفی‌ها (خیار، گوجه فرنگی، بادنجان و ...) راهنمایی می‌کند و عملاً منجر به افزایش تولید و درآمد کشاورزان می‌شود.

هدف این مقاله بررسی احتمال وقوع اولین سرما و یخندهای پاییزه و آخرین سرما و یخندهای بهاره در تهران به منظور کاربرد در کاهش خسارات سرما در کشاورزی منطقه بوده است. انتخاب آستانه‌های مختلف در این مقاله و انجام محاسبات مرتبط، منطبق با گیاهان غالباً مورد کشت در منطقه است. طیف گسترده آستانه‌های انتخابی برای سرمایدگی^۱ و یخندهان^۲ گیاهان زراعی مورد کشت در منطقه را پوشش داده است.

هواشناسی وقوع سرما و یخندهان و مروری بر بررسی پژوهش‌های پیشین

تغییرات طبیعی دما در طول شبانه روز به علت طلوع و تابش خورشید و ورود انرژی گرمایی به سطح خاک و افزایش دما در طول روز و همچنین غروب و تابش انرژی دریافتی زمین به جو در شب می‌باشد. وقوع سرماهای شدید که باعث افت زیاد دما در فاصله زمانی کوتاه می‌شوند به علت تابش شدید دما در شب‌های صاف و بدون باد و یا به دلیل جابه‌جایی توده‌های هوای سرد در مقیاس بزرگ به منطقه می‌باشد که حاصل آن کاهش شدید دما و ایجاد سرمایدگی و یخندهان در گیاهان است.

طول دوره رشد در گیاهان زراعی تابعی از تاریخ‌های وقوع این گونه سرما و یخندها در هر منطقه است. اولین سرماهای پاییزه و آخرین سرماهای بهاره دو نوع سرمایی است که باعث

Archive of SID

خسارات سنگین به تولیدات کشاورزی و همچنین ابزارداری آنها می‌شوند. هربر اشمیر^(۳) در سال ۱۹۳۶ اولین محققانی بودند که مشخص کردند گونه‌های سوزنی برگ، اولین سرماهای پاییزه را از تمامی گیاهان دیگر بهتر تحمل می‌کنند و آستانه حرارتی حداقل آنها از سایر گیاهان پایین‌تر است. تام و شاو^(۱۱) نشان دادند که تاریخ‌های وقوع اولین سرماهای پاییزه و آخرین سرماهای بهاره در عین تصادفی بودن کاملاً مستقل از یکدیگرند و عملاً می‌توان دوره برگشت برای طول دوره بدون یخبندان را برای هر گیاه زراعی تعیین کرد. مولتن و شویب^(۲) با تحلیل دمای حداقل و حداکثر روزانه در ویرجینیا غربی با هدف کاربری آن در رشته‌های مهندسی حمل و نقل و تعیین ملاک‌های طراحی مشخص نمودند که در طول دوره یخبندان و میانگین سالانه دما به عنوان متغیرهای وابسته وارتفاع وعرض جغرافیایی ایستگاههای هواشناسی مورد عمل به عنوان متغیرهای مستقل همبستگی‌های معنی داری وجود دارد و آنها نتایج تحقیقات خود را به صورت معادلات همبستگی سه‌گانه کاربردی ارایه دادند. روز نبرگ و مایر^(۱۰) سعی داشتند که به صورت تفکیک شده سرماهای تابشی و همرفتی را دسته‌بندی نمایند و این دو نظر نتایج تحقیقات خود را براساس تاریخی که آخرین سرماهای بهاره و اولین سرماهای پاییزه و به صورت تابشی و یا همرفتی واقع شده بود، ارایه دادند. سازمان هواشناسی جهانی^(۱۲) با پیشنهاد ۸ آستانه حرارتی، از کشورهای عضو خواسته است که تحقیقات خود را برای این آستانه‌ها که می‌تواند غالب گیاهان زراعی را پوشش دهد به انجام برسانند. در این کتاب راهنمای نمونه‌هایی از نتایج بعضی کشورها با دوره‌های برگشت مختلف نیز آورده شده است.

هاشمی^(۸) با استفاده از آمارهای موجود و با برداشت از چند بررسی انجام شده در ایالات متحده آمریکا، سری‌های زمانی شروع و خاتمه یخبندان در تهران را برای چهار آستانه حرارتی تحلیل نمود. گزارش این تحقیق در سال ۱۳۴۸ با عنوان «تجزیه و تحلیل استاتیکی از سرمای تهران» توسط سازمان هواشناسی کشور به چاپ رسیده است. علیزاده و کمالی^(۴) براساس تحلیل داده‌های حداقل روزانه دما در ۱۵ ایستگاه هواشناسی استان خراسان نتیجه گرفتند که با احتمال ۸۰ درصد یخبندان‌های ملایم شهر مشهد در ۲۹ اسفند ماه خاتمه می‌پذیرد. این تاریخ برای یخبندان‌های شدید ۱۳ اسفند است و در مورد یخبندان‌های پاییزه با احتمال ۸۰ درصد ۱۶ آبان روز شروع یخبندان‌های ملایم است و در ۸ آذر یخبندان‌های شدید شروع می‌شود. آن‌ها نتیجه گرفتند که احتمالات وقوع مختلف خطی است و خطوط مربوط به هر ایستگاه تقریباً موازی یکدیگرند. تحلیل طول دوره بدون یخبندان در این تحقیق مشخص

کرد که از شمال خراسان به طرف جنوب آن، افزایش طول دوره بدون یخیندان از ۲۰۰ تا ۲۶۰ روز می‌رسد. بهترین توزیع احتمالاتی برای هر یک از تاریخ‌های وقوع انواع یخیندان‌ها در این تحقیق محاسبه و منحنی‌های مربوطه که بتوان از روی آن تاریخ یخیندان‌ها را پیش‌بینی کرد ترسیم شده است. رحیمی (۱) در پایان نامه کارشناسی ارشد خود اطلاعات ۲۱ تا ۳۵ ساله دمای حداقل ۷ ایستگاه با ارتفاعات مختلف از محدوده البرز مرکزی را برای تعیین تاریخ وقوع یخیندان‌های زودرس پاییزه و دیررس بهاره در سه شدت یخیندان ضعیف، متوسط و شدید تحلیل کرد. او احتمالات تجربی وقوع یخیندان‌ها را با توزیع لوگ نرمال برآش داد و احتمالات ۷۵ درصد را برای هر یک از تاریخ‌های وقوع یخیندان و طول دوره بدون یخیندان محاسبه نمود و در انتهای نتیجه‌گیری کرد که تاریخ احتمال ۷۵ درصد از نظر ترویجی تاریخی است که یخیندان‌های پاییزه شروع می‌شود و از این تاریخ به بعد نباید محصولی در مزرعه باقی بماند چرا که خسارت یخیندان نسبت به نهادهای کشاورزی بیشتر خواهد بود و خسارت کلی به کشاورز وارد خواهد شد و همچنین نتیجه‌گیری رحیمی حاکی از آن است که برای بررسی‌های آماری توزیع احتمال زمانی وقوع یخیندان‌های زودرس پاییزه و دیررس بهاره (بررسی نقطه‌ای) به تعداد سال‌های آماری بیشتری نیاز است. سمیعی و دیگران (۲) با استفاده از اطلاعات روزانه دمای حداقل ایستگاه‌های هواشناسی و با کاربرد معکوس توابع توزیع مدل‌های ترکیبی، جداول تاریخ وقوع و خاتمه یخیندان‌های پاییزه و بهاره در سطوح احتمالات انتخابی و در ۱۲ آستانه بحرانی دما به همراه نمودارها، جداول، متغیرها و ملاک‌های مربوط به آزمون‌های آماری همگنی اطلاعات و تعیین سطح معنی دار نتیجه‌گیری کاربردی نمودند. نتیجه‌گیری آن‌ها حاکی از ملاک‌های مناسبی از برآش و ضرایب همبستگی ۲ خطی بین سری‌های زمانی مورد عمل می‌باشد و این نتایج در مجموعه کاربردی به سال ۱۳۶۷ توسط سازمان هواشناسی کشور انتشار یافت.

روش تحقیق

به منظور انجام پیش‌بینی تحولات زمانی پارامتر دمای حداقل هوا و سربهای زیان‌آور، لازم است ابتدا از وضعیت احتمالاتی سربهای در تهران شناخت و آگاهی پیدا نمود. برای رسیدن به این هدف از روش‌های مختلف آماری استفاده شد که مهم‌ترین آن‌ها به شرح زیر است (۷ و ۹ و ۱۲ و ۱۳):

۱- جمع آوری آمار و اطلاعات

ابتدا آمار و اطلاعات دمای حداقل روزانه این ایستگاهها جمع آوری و مورد آزمون های لازم قرار گرفت. با توجه به این که دوره اقلیمی ۱۹۵۱-۱۹۹۷ برای تحقیق انتخاب شده بود، ابتدا نسبت به پر کردن خلاهای آماری این ایستگاه اقدام شد و در انتهای بستر آماری کامل و بدون اشکال برای انجام محاسبات بعدی آماده شد. برای آماده سازی این بخش فعالیت های زیر انجام شد: کنترل عینی اطلاعات، تعیین دامنه های مقبول بین متغیر دمای حداقل روزانه و دمای خشک ساعت ۰۳۰۰ گرینویچ یا $6/5$ صبح به وقت محلی، به منظور کنترل اطلاعات روزانه و آشکارسازی خطاهای فاحش احتمالی، بررسی و تصحیح تمامی خطاهای مشکوک ایستگاه هواشناسی مهرآباد تهران با مراجعه به استاد و مدارک موجود در بایگانی مرکز کامپیوتر و رفع اشکالات آماری آنها. با توجه به این که بانک اطلاعات هواشناسی به صورت ماه های میلادی است، سعی شده است که در نتیجه گیری تاریخ های مشابه شمسی برای استفاده بهتر آورده شود.

۲- مدل های آماری به منظور بازسازی و تکمیل اطلاعات روزانه و آزمون های آماری و تئوری های احتمالاتی:

برای این مرحله در مجموع پنج مدل از همبستگی های دوگانه از نوع همبستگی خطی درجه ۱، همبستگی لگاریتمی، همبستگی نمایی، همبستگی توانی (ژئومتریک) و همبستگی غیرخطی سهمی درجه ۲ مطالعه و بررسی شد. پس از تعیین الگوریتم های مورد نیاز به منظور تشکیل معادلات نرم افزار و محاسبات مربوط به ماتریس معکوس، ضرایب معلوم و محاسبات ضرایب معادلات همبستگی در هر ۵ مدل مورد بررسی قرار گرفت. محاسبات ضریب همبستگی معادلات و آزمون و تعیین سطح معنی داری آنها، خطای استاندارد همبستگی و آزمون ضرایب معادلات همبستگی و تعیین سطح معنی داری آنها نیز انجام شد. قبل از تحلیل داده ها از آزمون های مختلف از جمله آزمون های همگنی، تصادفی بودن و کفایت داده ها استفاده شد. برای تعیین دوره های برگشت نیز از تئوری احتمالات و توزیع نرم افزار و لوگ نرم افزار استفاده شد و در موارد لزوم نقاط تجربی با استفاده از فرمول ویبول در منحنی های احتمالات محاسبه و پلاس شدند.

اصلی ترین روابط آماری مورد استفاده در این بخش به شرح زیر بوده اند:

۱ - (DAY) شماره روزها در هر ماه

۲ - (NO) تعداد کل مشاهدات یا تعداد سالهای آماری هر روز از سال از آنجاکه ایستگاه هواشناسی تهران - مهرآباد در طول دوره آماری مورد استفاده، دارای آمار کامل بوده است، برای هر روز از سال در دوره اقلیمی ۴۷ سال به صورت متوالی دیده باشی صورت گرفته است. سالهای کبیسه که ماه فوریه در آنها ۲۹ روزه بوده و ۱۲ سال اتفاق افتاده است نیز در محاسبات منظور شده اند.

۳ - (MEAN) میانگین‌های مؤلفه‌های دما در روزهای متوالی سال

$$MEAN = \bar{x} = \sum_{i=1}^{NO} X_i / NO$$

۴ - (SD) انحراف معیار روزانه دما

$$SD = \delta = \left(\sum_{i=1}^{NO} (X_i - \bar{x})^2 / (NO - 1) \right)^{1/2}$$

۵ - (A3) ضریب چارلکی

$$A^* = m_7 / \delta^2 = m_7 / (SQRT(m_7))$$

۶ - (A4) ضریب افراشتگی

$$A_4 = m_7 / \delta^4 = m_7 / m_7^2$$

در دو رابطه اخیر m_2, m_3, m_4 به ترتیب دومین، سومین و چهارمین گشتاور مرکزی (حول میانگین) می‌باشد که از رابطه عمومی زیر به دست می‌آیند:

$$m_k = \sum_{i=1}^{NO} (X_i - \bar{x})^k / NO, k = 2, 3, 4$$

۷ - (A) نسبت Geary (آماره آزمون انحراف از توزیع نرمال) که در آن MD میانگین قدر مطلق

اختلاف متغیرها از میانگین می‌باشد و به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$MD = \sum_{i=1}^{NO} |X_i - \bar{x}| / NO,$$

اندازه این آماره (A) در توزیع نرمال برابر است با:

$$a = SQRT(2/\pi) = 0.79788\dots$$

ناحیه قبول این نسبت برای فرض نرمال بودن در مقابل تعداد مشاهدات (NO) در سطح معناداری از سوی Brooks and Carrathers (3591) ارایه شده است.

۸. الگاریتم تابع راستنمایی

Archive of SID

$$L = \prod_{i=1}^N f(X_i), \dots$$

$$\ln(L) = \sum_{i=1}^N \ln(f(X_i)),$$

لگاریتم تابع راست‌نمایی به ترتیب زیر تعریف می‌شود:

و یا

برای توزیع نرمال که تابع چگالی احتمال (PDF) آن به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$f(X) = \frac{1}{\delta \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{X-\bar{x}}{\delta} \right)^2}$$

لگاریتم تابع راست‌نمایی با توجه به رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$\ln(h) = -\frac{N}{2} \lceil \ln(2\pi\delta^2) \rceil - \sum_{i=1}^N (X_i - \bar{x})^2 / 2\delta^2,$$

که در آن X و σ به ترتیب میانگین و انحراف معیار (SD) تخمین زده شده نمونه اطلاعاتی مورد نظر می‌باشد.

اندازه‌این تابع به عنوان آماده‌نیکویی برازش در مقایسه با مقدار نظری در توابع توزیع دیگر مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۹- آماره آزمون کلمگرف - Smirnov

آماره آزمون کلمگرف سmirnov که غالباً به D_n نشان داده می‌شود به صورت زیر تعریف شده است:

$$D_n = MAX | F(X) - S_N(X) | ,$$

که در آن $F(X)$ تابع پخش ابانتی نرمال و $S_N(X)$ تابع پخش ابانتی نمونه (احتمال تجربی) است.

در این گرایش براساس رابطه (BLOM) و به ترتیب زیر محاسبه شده است:

آشماره ردیف در سری زمانی مورد نظر است که به ترتیب صعودی مرتب شده باشد و N اندازه نمونه اطلاعاتی است.

۱۰- شماره ردیف (D_n)

متغیر ROW شماره ردیف قدر مطلق حداکثر اختلاف بین $F(X)$ و $S_N(X)$ را در نمونه اطلاعاتی نشان می‌دهد.

۱۱- سال متناظر با (D_n)

متغیر $YEAR$ سال وقوع حداکثر اختلاف بین $F(X)$ و $S_N(X)$ در نمونه اطلاعاتی مورد نظر را نشان می‌دهد.

۱۲ -) PROB (K-S) احتمال آماره D_n آرگومان تابع^۱ که با Z نشان داده می شود عبارت است از :

$$Z = \sqrt{ND_n} = K - S^* \text{SQRT}(N)$$

احتمال متناظر با Z که در جداول مربوط به PROB(K-S) نشان داده شده است از رابطه ای زیر $PROB(Z) = 1 - L(Z)$, به دست می آید :

$$\begin{aligned} L(Z) &= 1 - 2 \sum_{K=1}^{\infty} (-1)^{K-1} \text{EXP}(-2K^2 Z^2) = ,Z>. \\ &= [\text{SQRT}(2\pi/Z)] \sum_{K=1}^{\infty} \text{EXP}[-(2K-1)^2 \pi^2 / 8Z^2], \end{aligned}$$

۳- تعیین آستانه های حرارتی و تعیین تاریخ های شروع، پایان، و طول دوره سرما آستانه های حرارتی براساس توصیه سازمان هواشناسی جهانی (WMO) در دماهای $-8/9$ ، $-6/7$ ، $-4/4$ ، $-2/3$ ، $-2/2$ ، $-1/1$ ، صفر، $1/1$ ، $2/2$ ، $3/3$ و $4/4$ استخراج شدند. بدین ترتیب که در طی ۴۷ سال آمار ابتدا تاریخ های شروع (پاییز)، پایان (بهار) و مستقل از یکدیگر تعیین و احتمالات وقوع آنها محاسبه شدند، سپس طول دوره بدون سرما محاسبه و توزیع احتمالات آن مشخص شدند. مقادیر با توزیع نرمال و با مشخصه های آماری مورد اشاره محاسبه و برآش داده شده است. برای انجام این بخش به هر روز از اول ژانویه شماره مسلسل داده شد و بدین ترتیب تاریخ ها به عدد تبدیل و مورد محاسبه و تحلیل قرار گرفتند. برای رسیدن به هدف تعریف شده که بررسی احتمالاتی تاریخ وقوع سرما و یخندهان بهاره و پاییزه بود، پس از استخراج تاریخ وقوع چنین حوادثی در هر یک از استگاه ها در طول دوره آماری آن، تعریفی برای سرما و طبقه بندی یخندهان ها صورت گرفت. سرما به واقعه ای اطلاق شد که دما بین $2/3$ درجه سانتی گراد و صفر باشد و یخندهان ها نیز به سه گروه یخندهان ملایم، یخندهان متوسط و یخندهان شدید تقسیم شدند. حد دما بین برای یخندهان ملایم بین صفر تا $1/1$ درجه سانتی گراد و یخندهان متوسط بین $1/1$ تا $3/3$ - درجه سانتی گراد انتخاب شدند. در هر سال تاریخ هایی که دست کم درجه حرارت برای اولین مرتبه در پاییز با آخرین مرتبه در بهار بین دو محدوده انتخابی قرار داشتند انتخاب و سپس توزیع های آماری بر روی آنها انجام پذیرفت.

نتایج و بحث

ایستگاه هواشناسی مهرآباد تهران با مشخصات جغرافیایی جدول ۱ دارای ۴۷ سال آمار و اطلاعات هواشناسی می‌باشد که تحلیل دمای دست‌کم روزانه آن نشان داد که کمترین دمای اتفاق افتاده در این ایستگاه ۱۵- درجه سانتی‌گراد در روز هشتم ژانویه برابر با ۱۹ دی ماه ۱۹۶۹ (۱۳۴۸) و بالاترین دمای حداقل نیز ۳۱/۶ درجه سانتی‌گراد و در روز ۱۶ جولای سال ۱۹۹۵ (۱۳۷۴) اتفاق افتاده است. تغییرات دمای حداقل روزانه در تهران زیاد و از ماهی به ماه دیگر دارای تفاوت بسیار است.

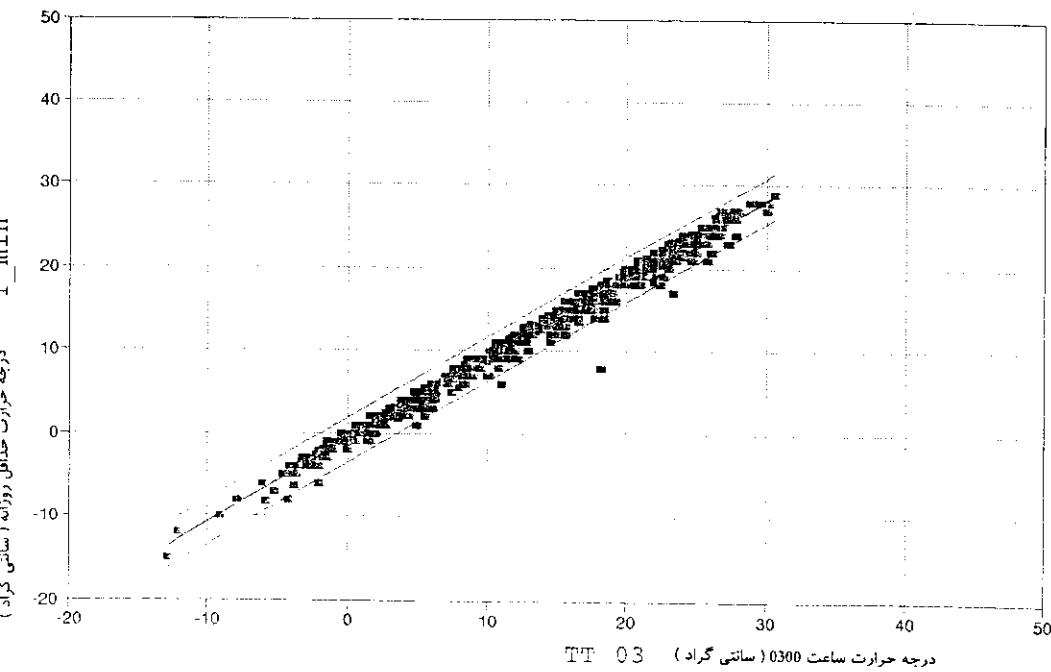
جدول ۱ مشخصات جغرافیایی ایستگاه هواشناسی مهرآباد تهران

ایستگاه هواشناسی	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی	ارتفاع
مهرآباد تهران	۳۵/۱۷	۵۱/۱۹ E	۱۱۹۰/۸

نتایج حاصل از جداول تجزیه واریانس نشان داد که مدل‌های همبستگی لگاریتمی، همبستگی نمایی و همبستگی توانی، به علت کمی مقدار ضرایب همبستگی (کمتر از ۰/۵) و خطای استاندارد بالا، برای برآورد ارقام مفقود شده ضعیف تشخیص داده شد و جهت تکمیل اطلاعات، دو مدل همبستگی خطی درجه یک و همبستگی غیرخطی درجه دو برای زوج‌های تعریف شده بسیار مناسب بودند. نتایج همبستگی برای زوج‌های مختلف در دو مدل نهایی شده متفاوت بود که در مجموع همبستگی‌های بررسی شده مشخص شد که در غالب موارد معادلات خطی درجه یک همبستگی‌های بسیار قوی و بالاتر از سطح اعتماد ۹۹/۹۹ درصد را برای زوج‌های تعریف شده جهت بازسازی اطلاعات روزانه دمای حداقل نشان داد. شکل ۱ همبستگی بالای زوج دمای حداقل روزانه و دمای خشک ساعت ۰۳۰۰ گرینویچ (۰/۵ صبح به وقت محلی) را در دوره اقلیمی ۱۹۵۱-۱۹۹۷ نشان می‌دهد. نتایج حاصل از آزمون‌های معنی دار R_F و آزمون ضرایب A_B نشان داد فرض مقابله (H_I) مبنی بر وجود همبستگی بین متغیرهای مورد نظر در هر ۹۳ معادله خطی با توجه به زوج‌های انتخابی برای دمای حداقل روزانه تأیید شد و معادله خطی برای کامل کردن داده‌های مفقود شده مورد استفاده قرار گرفت. دسته‌بندی مقادیر دمای حداقل روزانه تهران نشان داد که در ماههای ژانویه و فوریه حداً کثر فراوانی دمای حداقل روزانه در محدوده دمایی ۱- تا ۱ درجه سانتی‌گراد قرار دارند

ولی از ماه مارس به بعد افزایش دمای حداقل به بالاتر از صفر درجه سانتی گراد یعنی به محدوده دمایی ۳ تا ۵ درجه سانتی گراد ارتقا یافته است. حداکثر فراوانی در ماه جولای و در بالاترین دمای حداقل و در محدوده دمایی ۲۳ تا ۲۵ درجه سانتی گراد اتفاق افتاده است. از ماه جولای به بعد دمای حداقل به تدرج کاهش یافت، به طوری که در ماه مارس حداکثر فراوانی دمای حداقل روزانه مجدداً به محدوده دمایی ۱ تا ۱ درجه سانتی گراد می‌رسد. بالاترین دمای حداقل در تهران در محدوده دمایی ۴۱ تا ۴۳ درجه در ماه جولای و پایین‌ترین دمای حداقل در محدوده دمایی ۱۵ تا ۱۷ درجه سانتی گراد و در ماه ژانویه مشاهده شده است.

تحلیل حاصل از رکوردهای ماهانه دمای حداقل نشان داد که تغییرات بالاترین و پایین‌ترین و متوسط دمای حداقل در ماههای مختلف سال با تأکید بر روز و سال وقوع به صورت جدول ۲ اتفاق افتاده است.

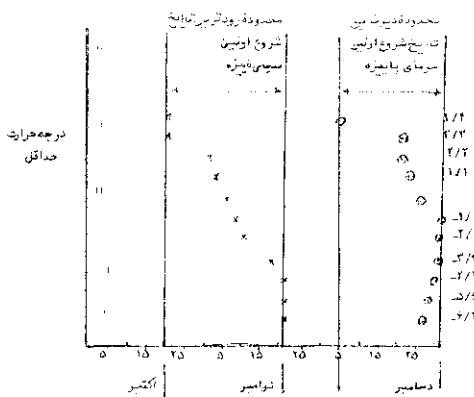
شکل ۱ رابطه بین زوج دمای حداقل روزانه و دمای خشک ساعت ۰۳۰۰ (۰۶/۰۵ صبح محلی)
در دوره اقلیمی ۱۹۵۱-۱۹۹۸ برای یک روز

Archive of SID

نشان داد که تغییرات نسبتاً زیادی در سال‌های مختلف وجود داشته است که حداقل این دامنه در تاریخ عبور برای دمای $-2/2$ درجه سانتی‌گراد بود که 33 روز در طی 47 سال تعیین شد. این دامنه برای دمای صفر درجه 25 روز که از زودترین تاریخ آن 5 نوامبر (15 آبان) و دیرترین تاریخ وقوع دمای صفر درجه در پاییز 26 دسامبر (6 دی) و متوسط این تاریخ وقوع 30 نوامبر (10 آذر) محاسبه شدند.

شکل 2 محدوده دیرترین و زودترین تاریخ شروع اولین سرماهی پاییزه را نشان می‌دهد، همان طور که در شکل مشخص است اولین آستانه که $4/4$ درجه سانتی‌گراد است زودتر از آستانه انتخابی اتفاق می‌افتد ولیکن کلیه آستانه‌ها تا آخر دسامبر (دی ماه) واقع می‌شوند و در مقاطع زمانی متعدد افت دما طوری است که دو یا سه آستانه در یک تاریخ اتفاق افتد.

در رابطه با تاریخ‌های عبور از صفر درجه سانتی‌گراد مشخص شد که به‌طور متوسط تاریخ وقوع یخ‌بندان در تهران 30 نوامبر (10 آذر) می‌باشد. دامنه تغییرات 47 ساله نیز از 5 نوامبر (15 آبان) تا 26 دسامبر (6 دی) یعنی 51 روز محاسبه شد که نسبتاً زیاد است.

شکل 2 محدوده دیرترین و زودترین تاریخ شروع اولین سرماهی پاییزه

نتایج حاصل از تحلیل تاریخ وقوع آخرین یخ‌بندان بهاره مشخص نمود که به‌طور متوسط در تهران روز 19 مارس (29 اسفند) این عبور صورت می‌گیرد و دامنه آن نیز از 13 فوریه (25 بهمن) تا 27 فروردین (15 آذر) یعنی 6 روز طول می‌کشد که در مقایسه با تاریخ عبور برای اولین یخ‌بندان 10 روز بیشتر است. همچنین مشخص شد که در تهران به‌طور متوسط 257 روز

Archive of SID

بدون یخیندان وجود دارد و فقط ۱۰۹ روز از سال تهران شاهد دمای زیر صفر است . جدول ۳ مشخصات وقوع یخیندان برای اولین یخیندان پاییزه و آخرین یخیندان بهاره را نشان می دهد .

جدول ۲ مقادیر کمترین و بیشترین و متوسط دمای حداقل روزانه در

ماههای مختلف سال در دوره اقلیمی ۱۹۹۷-۱۹۵۱

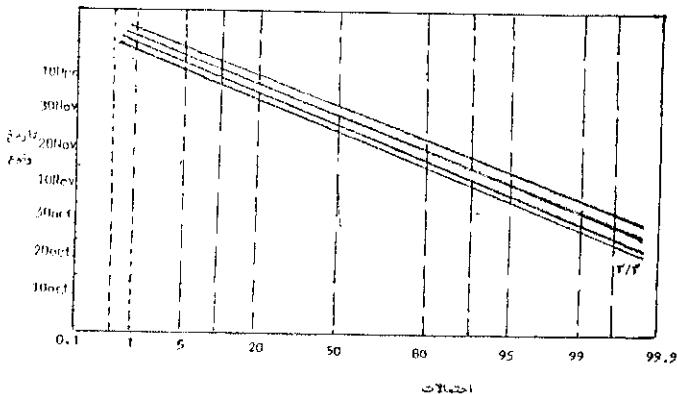
	Jan	Feb	Mar	Apr	May	June
متوسط (درجه سانتی گراد)	-۰/۸	۰/۹	۰۴	۱۰/۹	۱۵/۸	۲۰/۶
کمترین (روز - سال)	-۱۵	-۱۳	-۸	-۴	۲/۴	۶
بیشترین (روز - سال)	۶۹ سال ۸	۵۹ سال ۱۸	۷۶ سال ۲	۵۶ سال اول سال	۹۲ سال ۵	۶۷ سال ۵

	July	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
متوسط (درجه سانتی گراد)	۲۳/۷	۲۳	۱۹	۱۲/۹	۶/۴	۱/۳
کمترین (روز - سال)	۱۴	۱۳	۹	۲/۸	-۷	-۱۳
بیشترین (روز - سال)	۶۸ سال ۱۳	۹۷ سال ۳۰	۵۶ سال ۲۹	۸۷ سال ۲۷	۵۸ سال ۲۲	۶۳ سال ۲۶

نتایج برآش توزیع های احتمالاتی برای آستانه های حرارتی انتخابی مشخص نمود که به طور کلی تغییرات تاریخ وقوع چه اولین سرماههای پاییزه و چه آخرین سرماههای بهاره نسبت به احتمالات مختلف خطی است و خطوط احتمالاتی برای هر آستانه حرارتی در یک صفحه احتمالات تقریباً موازی یکدیگر است و در صورت تلاقی خطوط با هم علت آن عملاً عبور یک زمان افت دما از چند آستانه حرارتی می باشد .

Archive of SID

شکل ۳ احتمالات وقوع سرمایزدگی برای دمای $\frac{2}{3}$ تا صفر درجه را نشان می‌دهد. همان طور که در شکل مشخص است با احتمال ۷۵٪ تاریخ وقوع اولین سرمای با $\frac{2}{3}$ درجه سانتی‌گراد کمتر از آن ۲۶ نوامبر (۶ آذرماه) یا قبل از آن خواهد بود و با همین احتمال، تاریخ وقوع عبور از صفر درجه سانتی‌گراد در تهران روز ۸ دسامبر (۱۸ آذرماه) و یا قبل از آن اتفاق می‌افتد و به عبارت دیگر در تهران با احتمال ۷۵٪ محدوده تاریخ سرمایزدگی براساس تعريف، ۲۶ نوامبر (۶ آذرماه) تا ۸ دسامبر (۱۸ آذرماه) باشد.

شکل ۳ احتمالات وقوع سرمایزدگی برای دمای صفر تا $\frac{2}{3}$ درجه سانتی‌گراد

سرمایزدگی در بهار و براساس مقادیر توزیع احتمالات انجام شده ۱۰ آوریل برابر با ۲۲ فروردین ماه آخرین روزی است که با احتمال ۷۵٪ در تهران سرمایزدگی اتفاق می‌افتد با همین احتمال آخرین روز برای وقوع دمای صفر درجه ۲۹ مارس برابر ۱۰ فروردین می‌باشد که می‌توان نتیجه گرفت در شهر تهران با احتمال ۷۵٪، وقوع سرمایزدگی بین ۲۹ مارس (۱۰ فروردین) تا ۱۳ آوریل (۲۵ فروردین) اتفاق می‌افتد. با توجه به کاربرد سرمایزدگی در کشاورزی که با احتمال ۷۵٪ در نظر گرفته می‌شود جدول ۵ تاریخ‌های وقوع سرمایزدگی در تهران را برابر احتمال ۵۰ و ۷۵٪ نشان می‌دهد. با توجه به تعریف سرمایزدگی تاریخ‌های آستانه $\frac{2}{3}$ تا صفر درجه بینو آستانه‌های حرارتی $\frac{2}{3}$ و $\frac{1}{3}$ و $\frac{1}{2}$ و $\frac{1}{1}$ و صفر درجه برای مقایسه بیشتر در جداول آورده شد.

جدول ۳ تاریخ‌های وقوع اولین سربماهای پاییزه و آخرین سربماهای بهاره

با احتمالات مختلف و طول مدت هر یک در دوره اقلیمی ۱۹۹۷-۱۹۵۱

احتمال ۰.۵۰			احتمال ۰.۷۵			آستانه‌های حرارتی (درجه سانتی‌گراد)
طول مدت (روز)	آخرین سرمای بهار	اولین سرمای پاییزه	طول مدت (روز)	آخرین سرمای بهار	اولین سرمای پاییزه	
۱۲۵	۱۰ آوریل (۲۲ فروردین)	۲۶ نوامبر (۶ آذر)	۱۳۵	اول آوریل (۱۳ فروردین)	۱۷ نوامبر (۲۷ آبان)	۳/۳
۱۲۵	۵ آوریل (۱۷ فروردین)	اول دسامبر (۱۱ آذر)	۱۲۳	۲۷ مارس (۸ فروردین)	۲۳ نوامبر (۳ آذر)	۲/۲
۱۰۷	اول آوریل (۱۳ فروردین)	۵ دسامبر (۱۵ آذر)	۱۱۶	۲۳ مارس (۴ فروردین)	۲۷ نوامبر (۷ آذر)	۱/۱
۱۱۱	۲۹ مارس (۱۰ فروردین)	۸ دسامبر (۱۸ آذر)	۱۰۹	۱۹ مارس (۲۹ اسفند)	۳۰ نوامبر (۱۰ آذر)	صفر

تحلیل داده‌های کمتر از صفر درجه سانتی‌گراد و زیر عنوان یخبدانها به حساب آورده می‌شوند. محدوده‌های تعیین شده برای دسته‌بندی یخبدانها و تاریخ شروع و پایان هر یک از یخبدانها با شدت‌های متفاوت در جدول ۴ آورده شده است. همان‌طوری که در جدول ۴ مشخص می‌باشد آغاز یخبدانهای ملایم در تهران با احتمال ۰.۷۵ از تاریخ ۱۷ دسامبر برابر با ۲۷ آذر آغاز می‌شود. دوام این نوع یخبدان در تهران ۹۳ روز است که تا تاریخ ۲۰ مارس برابر با اول فروردین ادامه می‌یابد. متوسط طول دوره این نوع یخبدان ۹۱ روز محاسبه شده است که از تاریخ ۷ دسامبر برابر با ۱۷ آذر آغاز و تا ۸ مارس برابر با ۱۸ اسفند ادامه یافته است. یخبدانهای متوسط در پاییز از ۲۲ دسامبر برابر با ۲ دی تا ۵ مارس برابر با ۱۵ اسفند به مدت ۷۳ روز ادامه می‌یابد. به طور متوسط این دوره ۶۵ روز در طی ۴۷ سال برای یخبدانهای متوسط ادامه داشته است. یخبدانهای شدید از ۲۶ دسامبر برابر با ۶ دی آغاز و تا ۹ نوریه برابر با ۲۱ بهمن به مدت ۴۵ روز ادامه داشته است. یخبدانهای شدید به طور متوسط ۴۴ روز دوام داشته است که از ۱۹ دسامبر برابر با ۲۹ آذر آغاز و در اول فوریه برابر با ۱۳ بهمن خاتمه می‌یابد. و از این تاریخ به بعد ما به طور متوسط در تهران متظر دماهای کمتر از ۳/۳- نیستیم که با توجه به آستانه‌های انتخابی حد پایین دما در تهران تا ۸/۸- درجه سانتی‌گراد مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت که مطلب نتیجه‌گیری شده تا این دما قابل اشاره است. طول دوره بدون

Archive of SID

یخندان یکی از عامل‌های اصلی برای تعیین پتانسیل رشد و توسعه گیاهان است. انتقال و پایداری هر گیاه زراعی در یک منطقه تابعی از این عدد می‌باشد.

جدول ۴ تاریخ شروع و پایان انواع یخندان‌ها با احتمالات مختلف در تهران برابر دوره اقلیمی ۱۹۵۱-۱۹۹۷

احتمال ۰.۵۰			احتمال ۰.۷۵			آستانه‌های حرارتی (درجه سانتیگراد)
طول مدت (روز)	آخرین یخندان بهاره	اولین یخندان پائیزه	طول مدت (روز)	آخرین یخندان بهاره	اولین یخندان پائیزه	
۹۱	۸ مارس (۱۸ استند)	۷ دسامبر (۱۷ آذر)	۹۳	۲۰ مارس (۱ فروردین)	۱۷ دسامبر (۲۷ آذر)	یخندان‌های ملایم
۶۵	۱۸ فوریه (۳۰ بهمن)	۱۵ دسامبر (۲۵ آذر)	۷۳	۵ مارس (۱۵ استند)	۲۲ دسامبر (۲ دی)	یخندان‌های متوسط
۴۴	اول فوریه (۱۳ بهمن)	۱۹ دسامبر (۲۹ آذر)	۴۵	۹ فوریه (۲۱ بهمن)	۲۶ دسامبر (۶ دی)	یخندان‌های شدید

داده‌های طول دوره بدون یخندان در تهران نشان داد که با احتمال ۰.۷۵ طول دوره بدون یخندان در نوع ملایم کمتر از طول این دوره در یخندان‌های متوسط و شدید است و به طور متوسط این عدد ۲۷۴ محاسبه شده است که تفاوت زیادی در احتمالات مختلف مشاهده نشد.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از همکاری‌های صمیمانه فنی آقایان محمود سمیعی، مهدی عسگری و شاهرخ فاتح تشکر و قدردانی می‌نمایم. از خانم محمدیان که تایپ این مقاله را به عهده داشته‌اند نیز صمیمانه تشکر می‌نمایم. ضمناً این پژوهه از طریق اعتبارات برنامه ملی تحقیقات کشور به شماره ثبت ۵۳۵۱ شورای پژوهش‌های علمی کشور تأمین شده و در پژوهشکده هواشناسی به اجرا در آمده است.

منابع

- ۱- رحیمی، محمد، ۱۳۷۸: «بررسی احتمال زمانی وقوع یخندهانهای دیررس بهاره و زودرس پاییزه در البرز مرکزی»، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران.
- ۲- سمعی، محمود - عسگری، مهدی - باستانی، خداداد، ۱۳۶۷: تجزیه و تحلیل اقلیمی اطلاعات و احتمالات تاریخ شروع و خانمه یخندهان پاییزه و بهاره در آستانه‌های بحرانی دما و طول فصل رویش در ایران، انتشارات سازمان هواشناسی کشور.
- ۳- ضیا تبار احمدی، میرخالق - زائینی، محمود، ۱۳۷۴: اقلیم و پراکنش گیاهی، انتشارات دانشگاه مازندران.
- ۴- علیزاده، امین - کمالی، غلامعلی، ۱۳۷۳: «تاریخ وقوع اولین یخندهانهای پاییزه و آخرین یخندهانهای بهاره در خراسان»، مجله نیوار، دوره جدید، شماره ۲۴ زمستان ۱۳۷۳.
- ۵- کمالی، غلامعلی، ۱۳۶۸: «بررسی آماری نفوذ هوای سرد قطبی و خسارات واردہ به محصولات کشاورزی شمال خراسان در دهه دوم اردیبهشت»، مجله نیوار، بهار ۱۳۶۸.
- ۶- کمالی، غلامعلی - کوچکی، عوض، ۱۳۷۷: «هم اقلیمی چند رقند در استان خراسان از دیدگاه اکلولوژی زراعی»، مجله پیابان، دانشگاه تهران.
- ۷- کمالی، غلامعلی، ۱۳۷۹: بررسی سرماهای زیانبخش به کشاورزی ایران و اطلس‌های آن، گزارش طرح از برنامه ملی تحقیقات کشور، شورای پژوهش‌های علمی کشور و سازمان هواشناسی کشور.
- ۸- هاشمی، فربودون، ۱۳۴۸: تجزیه و تحلیل استاتیستیکی از سرمای تهران، انتشارات تحقیقات و بررسی‌های علمی هواشناسی کل کشور.
- 9- Mead, R. N. Curnow and A. M. Hasted, 1993, *Statistical methods in agriculture and experimental biology*, Chapman and Hall.
- 10- Rosenberg, N., B. Blad, and S. rerma, 1983. *Microclimate*. John. Wiely and sons. N. Y.
- 11- Show, R. H. ,1954. *Leaf and air temperture under freezing condition plant physiol*.
- 12- World Meteorological Organization, 1983, *Guide to climatological practices*, WMO- No. 100
- 13- World Meteorological Organization, 1981, *Agricultural meteorological practices*, WMO- No. 134